

prima instanță: L.Ursu

dosarul nr. 3ra-88/2016

instanța de apel: N.Traciuc, M.Anton, Iu.Cotruță,

DECIZIE

10 februarie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Tatiana Vieru
Tamara Chișca-Doneva, Oleg Sternioală,
Iurie Bejenaru, Valentina Clevadi

examinînd recursul declarat de societatea cu răspundere limitată „Vizus-Prim”, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de societatea cu răspundere limitată „Vizus-Prim” împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat pe municipiul Chișinău cu privire la anularea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 08 octombrie 2015, prin care s-a admis apelul declarat de Inspectoratul Fiscal de Stat pe municipiul Chișinău, s-a casat parțial hotărîrea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 09 aprilie 2015, în partea admiterii cererii de chemare în judecată și emisă în această parte o nouă hotărîre de respingere a cererii de chemare în judecată,

c o n s t a t ă

La 30 aprilie 2015, SRL „Vizus-Prim” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău (în continuare IFS mun. Chișinău) cu privire la anularea actului administrativ.

În motivarea cererii de chemare în judecată reclamantul a indicat că, în baza deciziei privind inițierea controlului fiscal nr. 17698 din 24 octombrie 2014 și cererii din 08 octombrie 2014 privind restituirea TVA în sumă de 5 145 469 lei, pentru perioadele fiscale octombrie 2013 - septembrie 2014, la întreprindere a fost efectuat un control fiscal. În urma controlului fiscal prin metoda verificării tematice privind corectitudinea calculării și achitării TVA din buget pentru perioada octombrie 2013 - septembrie 2014 și determinarea spre restituire a sumei TVA aferentă livrărilor de mărfuri impozabile cu TVA la cota „zero”, IFS pe mun. Chișinău a întocmit actul nr. 5-669701 din 27 octombrie 2014, potrivit căruia s-a propus TVA spre restituire din

buget pentru perioadele fiscale octombrie 2013 - septembrie 2014 suma de 226 461 lei.

Prin decizia IFS pe mun. Chişinău nr.14/01/T/777 din 31 octombrie 2014, emisă în baza actului de control fiscal nr. 5-669701 cu privire la restituirea sumelor TVA, s-a acceptat TVA spre restituire din buget pentru perioadele fiscale octombrie 2013-septembrie 2014 în sumă totală de 226 461 lei. Suma TVA acceptată spre restituire din buget urmînd a fi îndreptată în contul stingerii datoriilor agentului economic (sau ale creditorilor lui), iar la caz contrar, la cererea agentului economic, în contul viitoarelor obligaţii ale acestora faţă de bugetul public naţional sau la contul bancar al agentului economic. Suma TVA destinată trecerii în cont pentru perioada ulterioară de la 01 octombrie 2014 constituie – 5 236 793 lei, inclusiv achitată prin intermediul conturilor bancare – 247 lei, aferentă procurărilor pentru care nu poate fi stabilită provenienţa pînă la producător sau importator – 5 181 871 lei (inclusiv neachitată – 2 105 095 lei), nefiind acceptată spre restituire.

Menţionează că, la 03 decembrie 2014 a depus contestaţie împotriva deciziei IFS mun. Chişinău nr.14/01/T/777 din 31 octombrie 2014, solicitînd anularea acesteia şi emiterea unei noi decizii, prin care să se dispună acceptarea restituirii de la buget a TVA aferentă în mărime de 5 236 793 lei, pentru perioada octombrie 2013-septembrie 2014, iar prin decizia IFS pe mun. Chişinău nr. 247 din 30 decembrie 2014, s-a considerat neîntemeiată contestaţia înaintată de contribuabil şi lipsa temeiului legal de modificare sau anulare a deciziei contestate, contribuabilul fiind obligat să execute decizia contestată.

Consideră reclamantul că, decizia IFS pe mun. Chişinău nr. 14/01/T/777 din 31 octombrie 2014 cu privire la restituirea TVA din buget, în partea neacceptării spre restituire a TVA în sumă de 5 236 793 lei, pentru perioada fiscală octombrie 2013-septembrie 2014, este neîntemeiată şi ilegală, dat fiind faptul că, dreptul contribuabilului la trecerea în cont a sumei TVA nu depinde de legăturile comerciale pe care le-ar avea cu furnizorii, care nu-şi onorează obligaţiunile faţă de bugetul de stat şi care au fost anulaţi ca plătitori de TVA, iar metoda de verificare pe care o aplică serviciul fiscal nu corespunde legislaţiei şi este greşită. Astfel, neprezentarea actelor privind provenienţa mărfurilor livrate pe principiul de la producător sau importator, de către agenţii economici cu care a contractat societatea, nu poate constitui temei de refuz la restituirea TVA.

Cere, societatea, prin cererea de chemare în judecată şi cererea de chemare în judecată suplimentară din 18 februarie 2015, anularea parţială a deciziei IFS pe mun. Chişinău nr.14/01/T/777 din 31 octombrie 2014 cu privire la restituirea sumelor TVA din buget, în partea neacceptării spre restituire din buget a TVA, pentru perioadele octombrie 2013 - septembrie 2014 în sumă de 5 236 793 lei şi obligarea IFS pe mun. Chişinău să restituie TVA în sumă de 5 236 793 lei pentru perioada fiscală octombrie 2013- septembrie 2014.

Prin hotărîrea Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 09 aprilie 2015 s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Vizus-Prim” și s-a anulat decizia IFS pe mun. Chișinău din 14/01/T/777 din 31 octombrie 2014, în partea neacceptării spre restituire a TVA în sumă de 3 131 698 lei. S-a obligat IFS pe mun. Chișinău să restituie în beneficiul SRL „Vizus-Prim” TVA din buget în sumă de 3 131 698 lei, pentru perioada fiscală octombrie 2013 – septembrie 2014. În rest pretențiile au fost respinse.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 08 octombrie 2015 s-a admis apelul declarat de IFS pe mun. Chișinău, s-a casat parțial hotărîrea Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 09 aprilie 2015 în partea pretențiilor admise și în această parte fiind pronunțată o nouă hotărîre de respingere a cererii de chemare în judecată depusă de SRL „Vizus-Prim”, în rest hotărîrea primei instanțe s-a menținut.

La 25 noiembrie 2015, în termenul prevăzut de lege, SRL „Vizus-Prim” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, cerînd admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 08 octombrie 2015 și menținută hotărîrea primei instanțe.

Recurentul în motivarea recursului a indicat că instanța de apel la emiterea deciziei a aplicat eronat normele de drept material și procedural, în special prevederile art. art. 101 alin. (5), 102 alin. (8), 104 lit. a), 103 alin. (3) și 125 ale Codului fiscal.

În acest sens susține că, din actele prezentate de întreprindere la momentul efectuării controlului fiscal, precum și din actul de control fiscal rezultă că, agenții economici SRL „Artamix”, SRL „Birilic & C”, SRL „Eco-Farm”, SRL „Flormag-Moldova” și SRL „Bitar Prim” cu care a contractat societatea, au încheiat contractele de vânzare-cumpărare corespunzătoare, au declarat la IFS teritoriale TVA aferentă livrărilor efectuate pentru perioadele respective, cu indicarea producției livrate în baza facturilor fiscale, fiind luate în evidența contabilă, iar TVA a fost inclusă în registrele de livrări.

Totodată, în cadrul ședinței de judecată, inspectorul fiscal care a efectuat propriu-zis controlul în cadrul întreprinderii, a confirmat că, societatea a prezentat toate actele solicitate, în vederea efectuării controlului tematic privind restituirea TVA, ceea ce denotă că nu existau dubii la acel moment referitor la restituirea TVA.

La fel, recurentul face referire și la practica Curții Supreme de Justiție în cazuri similare, unde s-a expus în privința aplicabilității normelor privind restituirea TVA, iar argumentul intimatului precum că, agenții economici cu care a contractat au fost anulați ca plătitori de TVA și nu au prezentat actele conform principiului pînă la producător sau importator, adică urma a fi verificată proveniența procurărilor pînă la producător sau importator, nu poate constitui temei pentru respingerea acțiunii, deoarece întreprinderea nu este obligată să verifice tranzacțiile încheiate anterior cu părțile contractante.

La 30 decembrie 2015, IFS pe mun. Chișinău a depus referință la recursul declarat, în care a invocat caracterul neîntemeiat al acestuia și a solicitat recunoașterea lui ca inadmisibil. Consideră că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, iar argumentele expuse de către recurenta-reclamantă au fost verificate minuțios la judecarea pricinii în ordine de apel. Totodată, susține că argumentele invocate în recursul SRL „Vizus-Prim” nu pot constitui temei de admitere a acestuia, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural de către instanța de apel.

Judecînd recursul declarat de SRL „Vizus-Prim” împotriva deciziei date în apel, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de intimat, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul, de a casa decizia instanței de apel și a menține hotărîrea instanței de fond din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. f) CPC, instanța de recurs, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze decizia instanței de apel și să mențină hotărîrea primei instanțe.

Conform art. 94 lit. a) Cod Fiscal, subiecții impozabili sînt persoanele juridice și fizice care desfășoară activitate de întreprinzător, nerezidenții care desfășoară activitate de întreprinzător în Republica Moldova prin intermediul reprezentanței permanente conform art. 5 pct. 15), care sînt înregistrați sau trebuie să fie înregistrați în calitate de plătitori de TVA.

Conform art. 101 alin. (1) și (5) Cod Fiscal, subiecții impozabili stipulați la art. 94 lit. a) sînt obligați să declare, conform art. 115, și să achite la buget pentru fiecare perioadă fiscală, stabilită conform art. 114, suma TVA, care se determină ca diferență dintre sumele TVA achitate sau ce urmează a fi achitate de către cumpărători (beneficiari) pentru mărfurile, serviciile livrate lor și sumele TVA achitate sau ce urmează a fi achitate furnizorilor la momentul procurării valorilor materiale, serviciilor (inclusiv TVA la valorile materiale importate) folosite pentru desfășurarea activității de întreprinzător în perioada fiscală respectivă, ținîndu-se cont de dreptul de trecere în cont conform art. 102.

Dacă depășirea sumei TVA la valorile materiale, serviciile procurate se datorează faptului că subiectul impozabil a efectuat o livrare care se impozitează la cota zero, acesta are dreptul la restituirea sumei cu care a fost depășită TVA la valorile materiale, serviciile procurate achitată prin intermediul contului bancar și/sau al stingerii sumelor din contul restituirii impozitelor, în conformitate cu prevederile prezentului articol, ale art. 103 alin. (3) și ale art. 125, în limitele cotei-standard a TVA, stabilite la art. 96 lit. a), sau cotei reduse a TVA, stabilite la art. 96 lit. b), înmulțite cu valoarea livrării, ce se impozitează la cota zero. Restituirea TVA se efectuează în modul stabilit de lege, într-un termen care nu depășește 45 de zile.

Potrivit art. 102 alin. (8) Cod Fiscal și în raport cu pct. 32 alin. (1) al Regulamentului cu privire la restituirea taxei pe valoare adăugată, aprobat prin hotărârea Guvernului nr. 93 din 01 februarie 2013, în scopul confirmării dreptului la restituirea TVA pe valorile materiale și serviciile procurate, subiectul impozabil, în afară de declarațiile privind TVA și Registrele de evidență a livrărilor și procurărilor în care sunt înregistrate operațiunile de livrare sau procurare trebuie să dispună de: 1) pentru livrări de mărfuri: a) contractul în baza căruia a fost efectuat exportul de mărfuri; b) factura comercială (invoice); d) documentul de transport internațional al mărfurilor (copie), cu excepția livrărilor efectuate prin intermediul poștei; e) confirmarea organelor vamale privind livrarea mărfurilor pentru export.

La caz, sunt relevante și prevederile pct. 27 al Regulamentului sus-enunțat, care stipulează că, la determinarea sumelor TVA spre restituire se verifică sumele TVA aferente livrărilor și procurărilor, în modul stabilit de legislația în vigoare. În cazul existenței dubiilor ce țin de autenticitatea raporturilor economice, financiare, la decizia sefului (șefului adjunct) al organului fiscal, se va efectua verificarea prin contrapunere la furnizorii de marfă și servicii, conform principiului – pînă la producător sau importator.

Din suportul probatoriu prezent la materialele pricinii, rezultă că, în temeiul art. 101 alin. (5) Cod Fiscal, recurentul SRL „Vizus-Prim” la 08 octombrie 2014 s-a adresat IFS pe mun. Chișinău cu cerere privind restituirea TVA din buget pentru perioadele fiscale octombrie 2013-septembrie 2014 în sumă de 5 145 469 lei, aferentă livrărilor de mărfuri la export (f.d. 18).

Prin urmare, IFS pe mun. Chișinău a efectuat un control fiscal tematic privind corectitudinea calculării și achitării TVA pentru perioadele fiscale septembrie 2008 – septembrie 2014 cu determinarea sumei spre restituire din buget a TVA pentru perioadele fiscale octombrie 2013-septembrie 2014 și un control fiscal prin metoda verificării repetate sub aspectul restituirii sumelor TVA din buget pentru perioadele fiscale 01 octombrie 2013 – 31 noiembrie 2013, aferentă livrărilor de mărfuri la export impozitate cu TVA la cota zero, conform prevederilor art.104 lit. a) Cod Fiscal (f.d. 5-9).

Drept consecință, IFS mun. Chișinău a emis decizia nr. 14/01/T/777 din 31 octombrie 2014 cu privire la restituirea sumelor TVA din buget, prin care s-a decis acceptarea TVA spre restituire din buget pentru perioada fiscală octombrie 2013-septembrie 2014 în sumă de 226 461 lei, suma TVA acceptată spre restituire din buget urmînd a fi îndreptată în scopul stingerii datoriilor agentului economic, suma TVA destinată trecerii în cont pentru perioada ulterioară la 01 octombrie 2014 în sumă de 5 236 793 lei, inclusiv achitată prin intermediul conturilor bancare în sumă de 247 lei, achitată altfel decît prin contul de decontare – 51 lei, neachitată – 54 624 lei, aferentă procurărilor pentru care nu poate fi stabilită proveniența pînă la producător sau importator în sumă de 5 181 871 lei, inclusiv neachitată – 2 105 095 lei (f.d. 10).

Ulterior, la 03 decembrie 2014, SRL „Vizus-Prim” a depus contestație împotriva deciziei IFS pe mun. Chișinău nr. 14/01/T/777 din 31 octombrie 2014 solicitând anularea acesteia și adoptarea unei noi decizii de restituire din buget a sumei de 5 236 793 lei, însă prin decizia IFS pe mun. Chișinău nr. 247 din 30 decembrie 2014, s-a considerat neîntemeiată contestația depusă de contribuabil în lipsa temeiului legal de anulare sau modificare a deciziei contestate, s-a respins contestația depusă și s-a menținut decizia nr. 14/01/T/777 din 31 octombrie 2014 emisă de IFS mun. Chișinău, care este obligatorie pentru executare (f.d. 11-12).

Astfel, recurentul SRL „Vizus –Prim”, potrivit normelor de drept citate, pentru ca să beneficieze de restituirea TVA în temeiul art. 101 alin. (5) Cod fiscal, a prezentat organului fiscal, contractele cu partenerii străini nerezidenți din Federația Rusă, Kazahstan, România și Georgia, în baza cărora a efectuat exportul de mărfuri în perioada octombrie 2013 – septembrie 2014; facturile comerciale (invoice); declarații vamale privind exportul de mărfuri; documente de transport internațional (CMR) ce confirmă recepționarea mărfurilor conform contractului și cu aplicarea ștampilelor organelor vamale a Republicii Moldova; confirmarea Serviciului Vamal nr. 28/07-13418 din 10 octombrie 2014 privind veridicitatea operațiunilor de export a mărfurilor, documentele care confirmă achitarea prin virament cu furnizorii; Registrele pe conturile 221, 521 și 539, declarațiile privind TVA pentru perioada supusă verificării și Registrele de evidență a livrărilor și procurărilor.

În circumstanțele relevate și conform normelor de drept material enunțate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că, prima instanță just a ajuns la concluzia că, SRL „Vizus –Prim” în calitate de subiect impozabil a respectat condițiile prevăzute de legislația fiscală pentru trecerea în cont a TVA și a prezentat toate actele solicitate de către IFS pe mun. Chișinău la efectuarea controlului fiscal tematic privind corectitudinea calculării și achitării TVA pentru perioadele fiscale septembrie 2008-septembrie 2014, cu determinarea sumei spre restituire din buget a taxei pe valoare adăugată pentru perioadele fiscale octombrie 2013-septembrie 2014 și a controlului fiscal prin metoda verificării repetate sub aspectul restituirii sumelor TVA din buget pentru perioadele fiscale 01 octombrie 2013-31 noiembrie 2013 aferentă livrărilor de mărfuri la export impozitate cu TVA la cota zero conform prevederilor art. 104 lit. a) Cod Fiscal, fapt confirmat de IFS pe mun. Chișinău prin declarațiile oferite în cadrul dezbaterilor judiciare, precum și în actul de control fiscal nr. 5-669701 din 27 octombrie 2014 (f.d. 6, 39-verso).

În această ordine de idei, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție constată drept relevante și întemeiate argumentele recurentului SRL „Vizus-Prim”, iar în cele din urmă acestea urmează a fi admise.

Totodată, Colegiul notează că, în baza art. 102 alin. (6) și (7) Cod fiscal, contribuabilul SRL „Vizus-Prim” în baza facturilor fiscale eliberate de furnizori – agenții economici SRL „Artamix”, SRL „Birilic & C”, SRL „Eco-Farm”, SRL „Flormag-Moldova” și SRL „Bitav-Prim” conform tranzacțiilor efectuate, corect a atribuit la deduceri cu bugetul TVA, iar fiind cumpărător de bună-credință a achitat furnizorilor costul valorilor materiale, mărfurilor și serviciilor procurate, inclusiv și TVA, fapt confirmat și prin Registrele de procurare și contabile, prin dispozițiile de plată bancară, cât și prin declarațiile vamale, împrejurări constatate în actul de control nr. 5-669701.

În acest context, urmează a fi respinse argumentele intimatului, cu referire la faptul că, SRL „Vizus-Prim” a efectuat procurări de la agenții economici care nu-și onorează obligațiile față de bugetul de stat și au fost anulați ca subiecți ai impunerii TVA, precum și imposibilitatea verificării provenienței procurărilor pînă la producător sau importator, deoarece potrivit legii, SRL „Vizus-Prim” nu-i revin atribuții de a întreprinde măsuri de executare a obligațiilor fiscale de către alți agenți economici, or, din momentul încheierii contractelor, achitării costului mărfurilor procurate, inclusiv și TVA, confirmării achitării TVA către furnizori și efectuarea unor livrări impozabile cu TVA la cota zero, SRL „Vizus-Prim” conform art. 102 alin. (6) Cod Fiscal dispune de dreptul de a trece în cont TVA achitată furnizorilor, din momentul primirii facturilor fiscale și ulterior, de dreptul la restituirea TVA achitată.

Urmare, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că prima instanță a emis o hotărâre legală, iar instanța de apel și-a întemeiat concluziile pe o interpretare eronată a normelor de drept material.

Nu pot fi reținute argumentele instanței de apel precum că, în speță nu se întrunesc condițiile legale pentru restituirea de către IFS pe mun. Chișinău a TVA în beneficiul SRL „Vizus-Prim” din contul bugetului de stat, precum și faptul că, SRL „Vizus-Prim” avea obligația și posibilitatea de a întreprinde măsuri în vederea executării obligațiilor fiscale de către alți agenți economici, astfel încît încadrarea efectuată de către IFS pe mun. Chișinău, este corectă, or, însăși instanța de apel prin analiza făcută, admite că, însuși organul fiscal s-a aflat în imposibilitate de a determina proveniența mărfurilor livrate pe principiul pînă la producător sau importator.

În acest sens, instanța de recurs accentuează că, IFS pe mun. Chișinău, în cazul existenței dubiilor în partea ce ține de autenticitatea raporturilor economice, financiare, la decizia șefului (șefului adjunct) al organului fiscal, urma să dispună efectuarea verificării prin contrapunere la furnizorii de marfă și servicii, conform principiului pînă la producător sau importator, concomitent și să solicite organelor fiscale ale producătorului sau importatorului să efectueze controalele prin contrapunere ce vizează relațiile economico-financiare.

Mai mult ca atât, potrivit art. 24 alin. (3) al Legii contenciosului administrativ la examinarea acțiunii în materie de contencios administrativ în anulare, sarcina probațiunii este pusă pe seama pîrîtului. Pîrîtul nu a prezentat instanței probe incontestabile, pertinente și admisibile în sensul prevederilor art.121 și 122 CPC, care ar respinge pretențiile invocate de reclamant. Astfel, la baza adoptării hotărîri instanța a pus argumentele și înscrisurile prezentate de reclamant.

De asemenea Colegiul consideră necesar de a aplica la soluționarea prezentei pricini hotărîrea CEDO din 22 ianuarie 2009 pronunțată în cauza Bulves AD vs Bulgaria (cererea nr. 3991/030), care este direct aplicabilă sistemului de drept al Republicii Moldova, avînd forță constituțională și supralegislativă.

În hotărîrea menționată Curtea a notat că agentul economic impozabil, care a făcut o achiziție de bunuri, nu are nici o posibilitate de a supraveghea, a controla ori a cere furnizorului său să o conformeze obligațiilor de achitare TVA. De asemenea, a mai menționat că agentul economic, care a achitat furnizorului său TVA, este plasat într-o poziție dezavantajoasă și într-o stare de incertitudine în situația în care recunoașterea dreptului ei la deducerea TVA depinde de evaluarea dată de autoritățile fiscale privind faptul dacă furnizorul de bunuri a achitat TVA în timpul prevăzut (pct. 69).

În același timp, în ceea ce privește eforturile de a stopa abuzurile frauduloase a sistemului de impozitare cu TVA, Curtea acceptă că atunci cînd Înaltele Părți Contractante dețin informații a unor astfel de abuzuri de către o persoană fizică sau juridică, ele pot lua măsurile corespunzătoare pentru a le preveni, opri sau pedepsi. Cu toate acestea, Curtea consideră că autoritățile naționale, în lipsa oricărei indicații de implicare directă de către persoana fizică sau juridică în abuzurile frauduloase în sistemul de achitare a TVA sau cunoștințe despre aceste abuzuri, penalizează totuși cumpărătorul de servicii furnizate care și-a îndeplinit totalmente obligațiile corespunzătoare pentru acțiunile sau inacțiunile furnizorului asupra căruia nu are nici un control și în legătură cu care nu are mijloace de monitorizare sau de asigurare a conformității, autoritățile depășesc limita rezonabilului și răstoarnă echilibrul care trebuie să fie menținut între interesul general al societății și necesitatea de protecție a dreptului de proprietate (pct.70).

Luînd în considerație, îndeplinirea oportună și completă de către compania solicitantă a obligațiilor ce îi incumbă cu privire la TVA, incapacitatea acestuia de a asigura respectarea de către furnizor a obligațiilor conforme respectivului cu privire la TVA și de faptul că nu a existat nici o fraudă în ceea ce privește sistemul de TVA de care solicitantul a avut cunoștință sau a avut posibilitatea de a lua cunoștință, Curtea constată că aceasta din urmă nu ar fi trebuit să suporte toate consecințele derivate din eșecul furnizorului de a-și îndeplini în timp util obligațiile corespunzătoare, prin a fi refuzat în dreptul de a deduce TVA și în consecință, fiind obligată să plătească TVA pentru a doua oară plus dobînda. Curtea consideră că în aceste circumstanțe pe seama

reclamantului a fost pusă o povară individuală excesivă care răstoarnă echilibrul ce trebuie menținut între interesul general al societății și necesitatea de protecție a dreptului de proprietate.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că hotărârea primei instanțe este legală, iar decizia instanței de apel este fundamentată pe o interpretare și aplicare eronată a normelor de drept material, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul declarat de către SRL „Vizus-Prim”, a casa integral decizia Curții de Apel Chișinău din 08 octombrie 2015 cu menținerea hotărârii Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 09 aprilie 2015.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. f) Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de către societatea cu răspundere limitată „Vizus-Prim”.

Se casează integral decizia Curții de Apel Chișinău din 08 octombrie 2015 și se menține hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 09 aprilie 2015, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de societatea cu răspundere limitată „Vizus-Prim” împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat pe municipiul Chișinău cu privire la anularea actului administrativ.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,
judecătorul

Tatiana Vieru

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Iurie Bejenaru

Oleg Sternioală

Valentina Clevadi